

сам принцип – пояснення собі свого стану як любові, а не як, скажімо, корисливої зацікавленості, залишається незмінним. Якщо людина в дитинстві навчилася такої інтерпретації, вона буде використовувати її в принципово різних ситуаціях.

Існуючі в психології моделі любові різко розрізняються ще за одним, оцінним, параметром. Частина авторів говорить про любов як про свідчення слабкості і недосконалості людини, інші вказують на конструктивний характер цього почуття. До моделей першої групи може бути віднесена, наприклад, теорія Л. Каслера. Він вважає, що існують три причини, що змушують одну людину полюбити іншу. Закохана людина ставиться до об'єкта своєї любові вкрай амбівалентно, одночасно відчуваючи як позитивні почуття, наприклад, подяку як до джерела життєво важливих благ (перш за все психологічних), так і негативні - ненавидить його, як того, хто має владу і може в будь-який момент припинити надання благ. Дійсно вільна людина, за Л. Каслером, це людина, яка не відчуває кохання [Casier 1973].

Такий песимістичний погляд підтверджують і деякі емпіричні дані, що свідчать про консерватизм міжособистісної атракції, її виникнення у відповідності з принципом подібності і т. ін. Однак, як вже було показано, в деяких ситуаціях атракція може грати не тільки консервативну, а й конструктивну роль, сприяючи розширенню знань людини про світ. Це дозволяє припустити, що й найвища форма міжособистісної атракції, любов, може бути описана більш оптимістично. Прикладом є теорія А. Маслоу. Любов психічно здорової людини, за А. Маслоу, є перш за все зняттям тривожності, відчуттям повної безпеки та психологічного комфорту. Вона ніяк не пов'язана з давньою статевою ворожістю. Кохання в описі А. Маслоу різко відрізняється від тих феноменів, які спостерігають, використовуючи ту ж назву, інші дослідники. Так, з його точки зору і за його даними, задоволеність психологічною та сексуальною стороною стосунків у членів пари з роками не зменшується як звичайно, а збільшується. Взагалі, збільшення терміну знайомства партнерів виявляється пов'язаним з ростом задоволеності. Вони не соромляться своїх почуттів, але в той же час досить рідко вживають слово "любов" для характеристики відносин, що пов'язано з високими критеріями у міжособистісних відносинах. Вони зберігають вірність одне одному, що проявляється, як у повсякденному житті, так і в період труднощів і хвороб. За висловом А. Маслоу, хвороба одного стає хворобою обох [Maslow 1972].

Описана А. Маслоу ситуація може бути ілюстрацією однієї важливої особливості любові, яка, в ідеалі завжди має бути присутня в любовних відносинах. Фактично, довготривала любов є завжди коханням, не дивлячись на недоліки партнера, ніби всупереч ним. Уміння сприймати оточуючих, яке є характерним для психічно здорових людей, дозволяє їм зберегти почуття любові незважаючи на усвідомлення об'єктивних недоліків один одного.

Перспективою подальших досліджень є функціональна аплікація вищезазначених параметрів та методологічних конструкцій для аналізу способів структурування вербальної оболонки концепту "LOVE" в сучасному неологічному сегменті англомовної картини світу.

#### Література

Шрейдер Ю. А. Ритуальное поведение и формы косвенного целепологания / Психологические механизмы регуляции социального поведения. – М., 1979. Campbell A., Converse P., Rodgers W. The quality of american life. – N. Y., 1976. Casier L. Toward a re-evaluation of love // In: Symposium on love. – N. Y., 1973. Driscall R., Davis K., Lipitz M. Parental interference and romantic love: the Romeo and Juliet effect // J. of personality and social psychology. – 1972. – V. 24. Fromm E. The art of loving. – N. Y., 1954. Hartow H. the nature of love // The practice of love. – L., 1976. Hattis R. Love feelings in courtship couples: an analysis // Readings in humanistic psychology. – N. Y., 1969. Kemper T. A social interaction theory of emotions. – N. Y., 1978. Maslow A. Motivation and personality. – N. Y., 1972. Reik T. A psychologist looks at love. – N. Y., 1944. Schachter S. The psychology of affiliation. – Stanford, 1959. Walster E., Walster G. A new look at love. – L., 1978.

**ПЕРЕДЕРІЙ В.А.**

(Мелітопольський державний педагогічний університет ім. Богдана Хмельницького)

## ПРИНЦИПИ КОМУНІКАТИВНОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ ДИСКУРСУ БЛОГА

У статті розглядаються основні риси інтернет-комунікації та блог, як один із прикладів активного віртуального дискурсу. Визначені основні риси інтернет-комунікації та домінуючу мету інтернет щоденника. Також подано схему віртуального простору у вигляді безмежної кількості мережевих утворень або так званої блогосфери.

Ключові слова: блог, блогосфера, вербальні та невербальні знаки, поліфонічність, інтернет-комунікації, дискурс.

**Передерий В.А.** Принципы коммуникативной организации дискурса блога. В статье рассматриваются основные принципы интернет-коммуникации и блог, как один из примеров активного виртуального дискурса. Выявлены основные признаки интернет-коммуникации и доминирующая цель интернет-дневника. Также подана схема виртуального пространства в виде бесконечного множества сетевых образований или так называемой блогосферы.  
*Ключевые слова:* блог, блогосфера, вербальные и невербальные знаки, полифоничность, интернет-коммуникации, дискурс.

**Perederiy V.A.** The principles of communicative discourse blog's organization. The article deals with the basic principles of Internet communications and a blog as one of the examples of an active virtual discourse. The main features of Internet communication and the dominant purpose of a blog are given. Also a scheme of the virtual space as an infinite variety of network structures or so-called blogosphere is represented.

*Key words:* blog, blogosphere, verbal and non-verbal elements, polyphonic, web communications, discourse.

На сьогоднішній день одним з найважливіших чинників розвитку сучасного суспільства є його інформатизація, яка має вплив на комунікацію різних рівнів. Як наслідок цього впливу з'явилась інфосфера, головна мета якої зробити інформацію доступною різним категоріям користувачів в слухний для них час і в зручному для них місці. Отже, доміантним цілям і цінностям в сучасному суспільстві відповідає потреба в інформатизації [Андріанова 2008]. Інформаційне суспільство, що формується, відрізняють не лише і не стільки можливості накопичення і переробки інформації, що розширюються, скільки нові форми комунікації і їх протікання через особливий соціальний простір [Горошко 2009].

**Метою** нашої статті є розглянути основні принципи комунікативної організації дискурсу блога.

**Об'єктом** нашої роботи є електронна комунікація, під якою розуміється комунікативна взаємодія в глобальній комп'ютерній мережі Інтернет, а **предметом** дослідження стають особливості електронної комунікації на різних мовних рівнях: морфологічному, лексичному, синтаксичному, текстовому (на рівні тексту або сукупності текстів), комунікативному (рівні комунікативної стратегії).

Інтернет-комунікація характеризується наступними рисами:

1) Поліфонічність: спілкування об'єднує в собі величезну кількість різних типів дискурсу.

а) наративна поліфонічність

б) дискурсивна поліфонічність

2) Гіпертекстові можливості Мережі: вони повністю міняють або видозмінюють появу і сприйняття тексту. Наприклад, можливість гіперпосилань дозволяє читачеві не лише слідувати за авторським розгортанням тексту, але і здійснювати власний пошук.

3) Анонімність і дистантність. Характеристика "анонімності" дає відчуття повної свободи і розкритості, дозволяє розкритися і поділитися своїми таємницями або бажаннями, запитати поради, а також забезпечує захищеність від зовнішнього контролю і загальноприйнятих норм моралі [Іванов, 2003]. Можливість варіювати міру анонімності в спілкуванні має чималу привабливу силу. Часто приховують справжнє ім'я, вік і соціальний статус, інвертується стать, дійсні факти біографії підміняються або доповнюються вигаданими, неадекватним чином представляються відомості про досвід, кваліфікацію, компетентність, наявні знання, уміння, навички і тому подібне, замість реальних описуються соціально схвалювані особові якості.

Також однією з ознак інтернету-комунікації є спілкування в актуальній і віртуальних сферах.

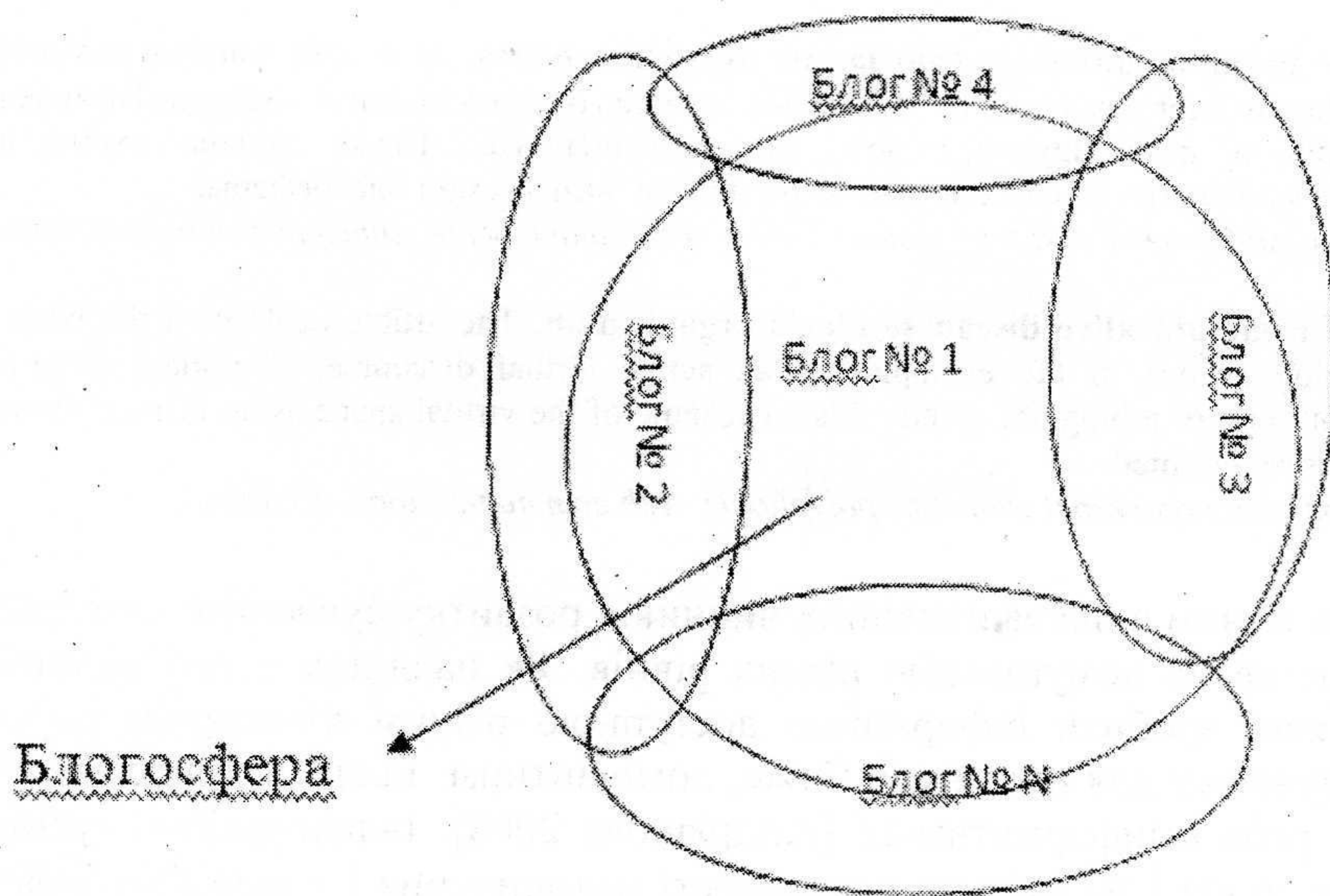
До Інтернет комунікації відноситься оповідання і повідомлення, твердження і міркування, аргументація і доказ.

"Віртуальний" дискурс передбачає наявність особливого простору, в якому існує можливість інтерактивного спілкування.

Одним з прикладів активного віртуального дискурсу є блог.

Блоги можуть бути відкриті як для публічного перегляду, так і для певного вузького кола друзів, що мають можливість коментувати записи один одного. Тут ми також можемо спостерігати схожість інтернет – щоденників з тематичними форумами, але вже в плані особливостей їх структури. Також існує певне нормування дискурсу блогу, якого дотримуються блоггери. Дане нормування є формальним (метамова), яке залежить від автора блогу. Конвенції і норми дискурсу обмежуються в блозі, тобто можуть виконуватися і не виконуватися. Таким чином можна зробити висновок, що блог – це дискурс віртуального комуніканта, що складається з хронологічно розташованих текстів, найчастіше орієнтований на вислів власної думки про які-небудь події як особистого, так і суспільного характеру.

1. Емоційна насиченість спілкування досягається за допомогою вербальних (використання великих літер) і невербальних знаків (повторення пунктуаційних знаків, розмір шрифту, колір, підкреслення, смайли, рухомі картинки). Використання мережевих скорочень, наприклад:



PMJi – Pardon My Jumping in,  
 IMHO – In My Humble Opinion,  
 ROTFL – Rolling On The Floor Laughing,  
 ASAP – As Soon As Possible.  
 AS – On Another Subject,  
 LOL – Laughing Out Loud,  
 ROFL – Rolling on the Floor Laughing,  
 ОТТОН – On the other Hand,  
 WB – Welcome Back,  
 TTFN – Ta-Ta For Now.  
 Смайл D: позначає гнів, сильна злість;  
 :D – сміх;  
 <3 –сердце, любов.

Після повідомлення доданий графічний малюнок, таким чином автор графічно виразив своє занепокоєння і тривогу. У змістовному аспекті побічність мінімізується до прямореференційного сенсу або ж виявляє себе у вигляді мовних кліше; емоційна складова відділяється від раціональної (емоції кодуються спеціальними знаками: © – емоція щастя © – емоція смутку і так далі, що уподібнює дану комунікацію спрощеному спілкуванню.

Істотні зміни зазнає і формальний аспект повідомлення. Так, редукації піддається не лише змістовна сторона вислову, але сам спосіб вираження. Виникає своєрідний код, де не існує поняття правопису, де головну роль грають аббревіатури і так звані «дрібні слова». Наприклад:

RU OK? - Are you OK? LUVU - Love you. IMHO – in my humble opinion. TTFN – bye for now. BTW – by the way. ETA – estimated time of arrival.

2. Використання загальноприйнятих графічних символів, які допомагають оперативному сприйняттю інформації (наприклад, набрані за великими літерами слова, чергування великих і малих літер – дії комп'ютерних піратів), що дозволяє скоротити об'єм дискурсу. (NEVER SAY DIE – не вішай носа, I AM BELLY FULL OF THIS – мені це набридло, SHE IS A GOOD LOSER – вона розпускає нюні. Пропозиція заголовними буквами “AND IF YOU WANT TO HAVE FUN, DO IT” використовується для залучення уваги читачів, як заклик до здійснення дії. Пропозиція “AND THEN SOON THERE WILL BE A GREAT PARTY!” виражає передбачення автора майбутньої події).

Також віртуальний дискурс умовний і не має часових і просторових меж. Віртуальний простір можна зобразити у вигляді безмежної кількості мережевих утворень або так званої блогосфери.

Участь користувача в дискурсі блога може мати активний і пасивний характер. Пасивний комунікант має на меті доступ до інформації, що і формує його інтенції в комунікативному процесі. Під активною залученістю ми маємо на увазі виконання функцій автора і реципієнта комунікантом (тобто не лише прийом інформації але й участь в процесі її освіти).

Блоггер, який вступає в процес інтернет – спілкування, може мати наступні цілі:

1. Підвищення особистого рейтингу, тобто самореалізація комуніканта за допомогою підвищення особистого рейтингу завдяки своїм знанням або діям, а також як наслідок міри корисності для мережевого співтовариства.

2. Обмін інформацією (не лише вербальне надання даних, але також і обмін аудіо- і відеофайлами, графічними зображеннями, вкладеними файлами і так далі).

3. Створення і підтримка контактів (комунікант може шукати контакти, пов'язані з біографією, проф. діяльністю, сферою інтересів і т.д.).

Можемо зробити **висновок**, що первинною і домінуючою метою є презентаційна мета або Image itself (презентація власного я). Дані цілі рідко існують незалежно одна від одної і є умовними.

**Подальше дослідження** планується провести у напрямку більш детального вивчення активного віртуального дискурсу блога.

#### Література

Андрианова Н. С. Жанры Интернет-коммуникации: о некоторых подходах [Электронный ресурс] / Н.С. Андрианова. URL: [http://www.nbuv.gov.ua/portal/Natural/Vdpu/Movozn/2008\\_14/article/3.pdf](http://www.nbuv.gov.ua/portal/Natural/Vdpu/Movozn/2008_14/article/3.pdf) Горошко Е.И. Интернет-жанр и функционирование языка в Интернете: попытка рефлексии / Е.И. Горошко // Жанры речи. – Саратов: Издательский центр “Наука”, 2009. – Выпуск 6 “Жанр и язык”. – С. 11-127. Иванов В.Е. Интернет в формировании диалогического пространства в социокультурной среде / В.Е. Иванов // Мир психологии. – 2003. – № 2.

**ПРИХОДЬКО А.А.**

(Запорожский национальный университет)

## ОБЪЕКТИВАЦИЯ КОНЦЕПТА “СМЕРТЬ” В БРИТАНСКОЙ ЛИНГВОКУЛЬТУРЕ

В статье рассматривается проблема актуализации концепта “смерть” в британской лингвокультуре. Подчеркивается, что основным способом репрезентации этого универсального концепта является концептуальная метафора.

*Ключевые слова:* концепт, концептуальная метафора, когнитивный, лингвокультура.

**Приходько О.О.** Об'єктивіація концепту “смерть” у британській лінгвокультурі. У статті розглядається проблема актуалізації концепту “смерть” у британській лінгвокультурі. Підкреслюється, що основним засобом репрезентації цього універсального концепту є концептуальна метафора.

*Ключові слова:* концепт, концептуальна метафора, когнітивний, лінгвокультура.

**Prihodko A.A.** Objectification of the concept “death” in the British linguoculture. This article is devoted to the problem of actualization of the concept “death” in the British linguoculture. It is stressed that this universal concept can be represented by conceptual metaphor.

*Key words:* concept, conceptual metaphor, cognitive, linguoculture.

В последнее время в науке большую роль приобретает когнитивное научное течение, в центре внимания которого находится проблема обретения человеком знания и вопросы о том, “какими типами знания и в какой форме обладает человек, как репрезентировано знание в его голове, каким образом приходит человек к знанию и как он его использует” [Семенова 2008, с. 131].

Одним из ведущих направлений когнитивной науки является изучение знаний, используемых в ходе языкового общения. Во второй половине XX века когнитивной наукой стала использоваться та отрасль знания, которая изучает процессы усвоения, накопления и использования информации человеком. Концептуальные исследования направлены на рассмотрение таких фундаментальных проблем, как структуры представлений знаний о мире и способы концептуальной организации знаний в языке [Пименов 2008, с. 81].

Лингвистика конца XX века ознаменовалась введением в свой концептуальный и метаязыковой аппарат термина “картина мира” [Сыров 2001, с. 157], под которым понимается совокупность знаний и мнений субъекта относительно объективной реальной или мыслимой действительности.

Язык играет важную роль в процессе познания. Еще фон Гумбольдт отмечал, что “язык тесно переплетен с духовным развитием человечества и сопутствует ему на каждой ступени его локального прогресса или регресса, отражая в себе каждую стадию культуры” [Гумбольдт 1984, с. 48]. Язык отражает процесс познания, выступая как основное средство выражения мысли.

В языковой картине мира содержится большая информация о системе ценностей народа, об особенностях видения и представления отдельным человеком. Ценностная составляющая структур